

BORDERLINE: MONK VS. MUNCH

Thelonious Monk og Edvard Munch på samme scene, hva er nå det for slags påfunn? En merkelig tanke å la disse to være utgangspunkt for et konseptkonsept, men det fungerer! Storbandet Borderline i Oslo hadde premiere på dette i november 2011. Da spilte bandet Monk-komposisjoner i arrangementer av Guttorm Guttormsen, Vidar Johansen, Rune Nicolaysen og Arne Hiorth som alle også bidro med egne komposisjoner inspirert av Munchs verk. Musikken ble framført med et utvalg av Munchs bilder projisert på bakveggen.

TEKST OG FOTO: HARALD OPHEIM

Hva er Borderline? Jazznytt har hatt en samtale med Espen Riktor og Petter Balke Jacobsen, begge mangeårige medlemmer av bandet.

- Hva er bandets musikalske ambisjoner?

- Vi ønsker å presentere storbandmusikk som ikke alle andre har, og har ingen intensjoner om å dyrke det «gode» storband, sier herrerne i kor. Det var under Odd André Elvelands ledelse på slutten av 1990-tallet at disse tankene ble klare for oss. Det begynte med Mingus-låter som vi framførte både på Blå, Oslo Jazz-festival og på storbandfestivalen i Sandvika.

- Hvilke stilarter er typiske for bandet?

- Forbildet og inspirasjonskilden er nok Mingus Big Band for min del, sier Petter.
- Både Espen og jeg har hørt dette bandet mange ganger, på konsert og i «øvingslokalet» Time Cafe i New York. Vi liker nok å ligge på den litt progressive storbandstilen, men for all del, vi håndterer også standarder! Det er viktig for oppøving av samspillet. Vi kan ikke spille bare avantgarde. For eksempel framførte vi Duke Ellingtons variant av Peer Gynt-suiten under Sverre Gjørvads ledelse i 2004. Et annet prosjekt var folketonesalmer arrangert av vår egen Jan Erik Paulsen med Vidar Johansen som solist 2004-2006.

- Hva med besetningen?

- Vi har en forholdsvis stabil besetning der mange har vært med en lang tid. Bandet består av fritidsmusikere med mange års fartstid. Noen av dem har en musikkutdanning. Det har vært enkelt å fylle opp ledige plasser etter folk som slutter eller har permisjon.

- Økonomien pleier å være et sårt punkt i et storband. Hvordan er det i Borderline?

- Det går opp og ned, men vi får det til å gå rundt uten å kreve inn kontingent. Vi tjener penger på spillejobber, anslagsvis fire per år, og får tilskudd fra diverse kilder når vi holder på med prosjektene våre, for eksempel Norsk jazzforum, Norsk Komponistfond og Kulturrådet. Dette er viktig for oss. Antall konserter varierer fra en til fire per år.

- Snakke om konserter, hvilke regner dere som de beste?

- Miniturneen med Vidar Johansen i Berlin 2005 var et høydepunkt. Da spilte vi blant annet Ellington/Grieg på den Nordiske Ambassaden og flere av Vidars egne komposisjoner på jazzklubben Kunstfabrik Schlot. Et annet høydepunkt var videreføringen av dette med «Berlin-suiten», skrevet for Borderline av Vidar, i 2007 på Belleville i Oslo og Kalkmølla, Frantsefoss bruk.

- Hva er bandets planer framover?

- Vi skal fortsette med Monk/Munch-prosjektet den første halvdel av 2012 og arbeide for at vi kan framføre musikken på viktige spilleste-

der. Den nasjonale jazzscene på Victoria ville vært fint! Vi er også så dristige at vi sikter oss på en ny tur til Berlin med dette konseptet. Berlin var jo en viktig by for Edvard Munch – og for oss.

- Helt til slutt, hva er berrenes favorittinnspillinger med storband?

- Jeg holder meg til det tradisjonelle, sier Espen, og det vil i min verden si disse:
Duke Ellington/Count Basie: «First Time: Count Meets the Duke» (1961)
Miles Davis/Gil Evans: «Miles Ahead» (1957)
Georges Benson: «Big Boss Band» (1990)
Frank Sinatra/Quincy Jones & Orchestra: «L.A. Is My Lady» (1984)
Sammy Davis/Count Basie (Quincy Jones arr.): «Our Shining Hour» (1965)

- Jeg har ingen spesielle favorittinnspillinger, men skal jeg likevel nevne en, må det bli **Mingus Big Band**, «Live in Time» (1996). Jeg har hørt bandet i levende live flere ganger, og det har gjort et sterkt inntrykk. Dessuten har jeg atskillig sans for hva **Gil Evans** gjorde på 70-tallet ... og tidligere, for den saks skyld.

STORBANDET BORDERLINE ble stiftet i Oslo 1989 (som Oslo Nord Storband) og har holdt det gående kontinuerlig etter det. Musikalsk leder er Arne Hiorth.

Besetningen er: Svein H. Knutsen (as, ss, fl, kl), Sigurd S. Borgen (as, fl), Børge Mathisen (ts, fl), Trond Fossum (ts, kl), Lorentz Hermansen (bs), Guy Bøhler (tp), Thomas Kartevrud (tp), Jan Erik Paulsen (tp), Trond Einar Riktor (tp), Petter Balke Jacobsen (tb), Einar Bruneau (tb), Hans Kjetil Bjørnøy (tb), Harald Bowitz (btr), Rolf Espen Riktor (p), Svein Olav Rutle (g), Eirik Blix Madsen (b), Leif Huse Jensen (dr).

Rolf Espen Riktor og Petter Balke Jacobsen